

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-20

El Parlament ratifica Torra

ACORD • JxCat, ERC i la CUP aproven una declaració de suport al president que titlla de “cop d’estat” la inhabilitació **RECURS** • Torra anuncia el recurs i els juristes critiquen la decisió de la JEC

Els diputats independentistes mostren el seu suport a Torra just quan el president entra a l’hemicicle ■ ORIOL DURAN

Sánchez admet el patiment a la presó

Invita Catalunya a “recomençar” i és empàtic per primer cop amb “tant de dolor” causat per les sentències, mentre lloa ERC perquè “trenca la política de blocs”

tecsolcat.cat

TEC SOL CAT
PAVIMENT INDUSTRIAL I DECORATIU

181056-12144690

Nacional

P8,9

La concentració al parc de la Ciutadella ■ EFE

Mostres de suport contra la repressió

Milers de persones es concentren al parc de la Ciutadella, davant del Parlament

L'ESPORTIU

Espanyol i Barça empaten en el derbi

Els blanc-i-blaus es van avançar i els blaugrana van perdonar

LA REPÚBLICA

Avui amb El Punt Avui

A anys 20
Qui em esperes?

montserrat
CENTRE D'ESTUDI I INVESTIGACIÓ DE LA MONTSERRAT

C/ Illes Canàries, 104
08397 Pineda de Mar (Barcelona)
T. 93 762 19 76
www.centrediamontserrat.cat

877043-11881260

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

Reprimir les urnes

La guerra bruta que ha fet al llarg dels segles l'Estat espanyol contra Catalunya s'ha acarnissat especialment contra els líders catalans. Presidents afusellats (Companys), exiliats (Puig i Cadafalch, Macià, Irla, Puigdemont), empresonats (Prat de la Riba, Pujol), condemnats i inhabilitats (Mas). Tots els presidents de la Mancomunitat i de la Generalitat de Catalunya restaurada han patit repressió excepte dos, i ara és el torn del 131è president de la Generalitat: Quim Torra.

La barbaritat democràtica que suposa que un òrgan que ningú no ha escollit inhabiliti un president de la Generalitat en actiu és la prova que cal aturar urgentment aquesta espiral sense sentit originada per la dreta espanyola. A petició del PP, Ciutadans i Vox, un organisme sense legitimitat que va néixer per aclarir termes tècnics dels processos electorals com és la Junta Electoral Central, fa valer la seva opinió per damunt del veredict de les urnes. Ju-

És una barbaritat democràtica que un òrgan que ningú no ha escollit inhabiliti un president de la Generalitat en actiu

ristes fent política, acadèmics fent política, funcionaris fent política, jutges fent política, periodistes fent política. I tots amb l'objectiu de reprimir la voluntat de la ciutadania i amb l'argument de la llei per justificar aquesta repressió.

Ja és hora que els polítics facin política. I per això val la pena aprofitar la petita esclatxa que l'aritmètica electoral espanyola deixa en mans de partits com ara el PNB, ERC i EH Bildu per obligar l'aliança PSOE-Podem a fer política, per forçar-los a seure i parlar de tot, per afrontar el conflicte català de govern a govern, amb calendaris i garanties de compliment dels acords. Molts pensen que tornaran a aixecar la camisa als negocia-dors i potser tenen raó; la història –passada i recent– del PSOE i en particular la de Pedro Sánchez ens fan ser molt escèptics. Però la responsabilitat obliga a provar-ho mentre plan-tegem la batalla europea, que fins ara ens ha donat molts més motius per a l'optimisme. Bon 2020 i que els Reis ens portin més democràcia.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

En memòria d'Idrissa Diallo

El 16 de gener del 2011, ara fa nou anys, va morir Idrissa Diallo al CIE de la Zona Franca, a Barcelona, on hi va ser traslladat el 20 de desembre després de ser detingut a Melilla hores més tard d'haver traspassat la tanca fronterera. El jove gambià, que només tenia 21 anys, va tenir un infart. Hi va haver negligència dels vigilants del CIE? Companys interns van fer saber que Idrissa no havia estat prou assistit i diverses organitzacions que defensen els drets de les persones migrants van intentar inútilment convertir-se en l'acusació particular en un cas que, sis mesos després d'obrir-se'n la instrucció, va ser arxivat al jutjat número 5 de Barcelona. Les imatges de les càmeres de vigilància instal·lades al CIE de la Zona Franca, que podrien contenir informació sobre les causes de la mort d'Idrissa Diallo, mai no han sigut entregades al jutjat, tot i la petició de les entitats denunciants. Les autoritats espanyoles mai no van informar oficialment sobre la mort del jove a la família. El seu cadàver, sense que ningú ho sabés, va ser dipositat en un nínxol anònim

“El jove gambià, de només 21 anys, va tenir un infart i va morir el dia de Reis del 2011 al CIE de la Zona Franca, a Barcelona

amb un número, el 516, al cementiri de Montjuïc.

El 2014, la cooperativa Metromuster (a la qual es deu el documental *Ciutat Morta*, però, entre altres treballs, també *Tarajal. Desmantant la impunitat a la frontera sud*, sobre el fet que, el 6 de febrer del 2014, van morir quinze persones a la platja de Tarajal, entre el Marroc i Ceuta, a conseqüència del llançament de pilotes de goma per part de la Guàrdia Civil sen-

se que ni els agents ni el govern espanyol, aleshores en mans del PP, hagin hagut d'assumir responsabilitats) va iniciar una investigació a propòsit de la mort no aclarida d'Idrissa Diallo. Els membres de Metromuster mai han pogut localitzar els seus companys de cel·la: se n'ha perdut el rastre després de ser alliberats, a diferència dels interns als CIE que han sigut retornats als seus països d'origen. Però van localitzar on era el cos d'Idrissa i es van proposar repatriar-lo després d'haver conegut la seva família, que habita a Tindila, una petita població de la República de Guinea a prop de la frontera amb Mali. És així que han realitzat un film, *Idrissa. Crònica d'una mort qualsevol*, que denuncia les polítiques europees davant la migració i la indiferència social, però que també documenta de manera humaníssima com les restes d'Idrissa van poder arribar a Tindila i com aquells que l'estimen van enterrar-lo. Va ser arran d'aquesta mort que va posar-se en marxa la campanya *Tanquem els CIE*, que continuen vergonyosament en funcionament.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/9xvzwl>

A la tres

Emili Gispert / egispert@elpuntavui.cat

Al costat del president

Hi ha moments en què el que cal és posar-se al costat del president de la Generalitat, sigui qui sigui, sigui del partit que sigui, vingui d'on vingui. I avui és un d'aquests moments. Des d'aquí, per tant, tot el suport i solidaritat al president Quim Torra davant de l'atac inacceptable que ha rebut de la Junta Electoral Central (JEC). Per respecte a la màxima institució catalana, no es pot acceptar de cap manera la ingerència d'un òrgan administratiu de l'Estat que no té ni potestat ni jurisdicció per retirar els drets polítics d'un diputat sense una sentència judicial ferma que així ho determini. No es pot acceptar una autèntica tupinada de la JEC, com titulàvem ahir a la portada, feta amb premeditació, traïdoria i nocturnitat. Amb premeditació perquè la junta es va celebrar just abans del ple d'investidura del president del govern espanyol amb la voluntat inconfessa-

“La nova cacicada ens amorra una vegada més a la realitat d'uns aparells de l'Estat podrits

ble, o confessable, de dinamitar l'acord del PSOE amb una part de l'independentisme català (ERC). Amb traïdoria perquè la junta va dictar unes resolucions pendents de recursos interposats en tribunals superiors: ni més ni menys que en el Tribunal Su-

prem. I amb nocturnitat perquè la resolució negant la condició d'eurodiputat a Oriol Junqueras es va fer pública quan ja s'havia fet fosc, allargant tant el debat, suposem, per la divisió de la pròpia junta, com ho demostren els sis vots particulars en contra de la resolució. Davant d'un greuge de tals dimensions contra la màxima institució d'un país, totes les forces parlamentàries, totes, haurien de fer pinya. Aquí és impossible, és clar, perquè han estat el PP i Ciutadans, de bracet amb Vox, els que han acudit a la JEC, per alterar la composició del Parlament. La nova cacicada ens amorra una vegada més a la realitat d'uns aparells de l'Estat podrits que no només estan disposats a pagar un preu com a soldats de la unitat d'Espanya i per mantenir l'*statu quo*, sinó que se'n vanten, en fan bandera i criden a l'autarquia quan els tribunals europeus els mostren les vergonyes.

EDITORIAL

Alta tensió a l'Orient Mitjà

Des dels temps d'en Reagan fins als actuals d'en Trump, l'Iran ha servit al govern dels Estats Units d'enemic comodí que s'ha utilitzat cada vegada que ha convingut als interessos nord-americans. En aquest marc d'estratègia electoral i geopolítica s'ha d'emmarcar l'acció militar que ha posat fi a la vida del general Qasem Soleimani, comandant de les forces d'elit iranianes. L'operació, realitzada amb un atac de drons damunt del comboi on es desplaçava el general, s'ha venut a l'opinió pública internacional com una resposta al recent atac a una base al nord de l'Iraq i a l'assalt parcial de l'ambaixada nord-americana a Bagdad, que la Casa Blanca atribueix a grups coordinats amb la direcció militar iraniana. El que resulta més dubtós és si el Pentàgon i la mateixa administració republicana han calculat bé la possible reacció del govern iranià i dels seus aliats a la regió.

La primera conseqüència pràctica de la mort de Soleimani ha estat la crida que el govern dels EUA ha adreçat a tots els seus ciutadans per tal que abandonin de manera immediata l'Iraq. Una situació que recorda l'escalada de tensió viscuda l'any 1979 durant la crisi dels ostatges amb motiu de l'assalt a l'ambaixada de Teheran. Eren uns altres temps i unes altres reivindicacions, perquè aleshores es reclamava l'extradició del xa Mohammad Reza Pahlavi, però l'animadversió amb els hereus de la revolució islàmica és la mateixa. La segona conseqüència ha estat la condemna del govern rus a uns fets que el govern de Putin qualifica d'assassinat. I encara una tercera conseqüència, l'augment automàtic del preu del petroli en un mercat molt sensible a la desestabilització. Trump, amb la seva habitual frivolitat, s'ha limitat a fer un tuit triomfalista.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

No és país per a joves?

L'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya ho advertia el 2018: la pobresa –afecta el 29% de nens i adolescents– emmalalteix: les hospitalitzacions psiquiàtriques, la diagnòsi d'afeccions severes i el consum de psicofàrmacs es multipliquen per quatre entre els menors de 15 anys en situació vulnerable. I Montserrat Dolz, responsable de salut mental infantil i juvenil de l'hospital de Sant Joan de Déu, explicava que haver de viure en un ambient d'estrès continu per resoldre el més bàsic com ara el menjar i

Els atacs d'ansietat i pànic són una reacció per la incertesa del futur

l'habitatge provoca seqüeles neurològiques sobre la memòria, la capacitat de planificació i el desenvolupament cognitiu. En la mateixa línia, l'enquesta de salut pública del Ministeri de Sanitat informa que del 2008 ençà –recordem: va arribar la crisi– s'ha disparat l'ús dels hipnosedants

entre la població de 16 a 29 anys que té atacs d'ansietat i de pànic i altres fòbies com a reacció a la incertesa pel futur en una societat competitiva a l'extrem que els desborda. De raons objectives no els en falten: per a aquesta franja d'edat l'índex d'atur ha baixat del 55% del 2013 al 33,5% actual però la precarietat s'ha intensificat amb l'estímul de lleis –o manca de lleis– que permeten la coincidència de, per exemple, salaris nets de 932 euros amb lloguers de 880. Qui pot viure així? –de forma autònoma i digna. Falten governs que governin perquè, si un país no és per als joves, es mor, no hi ha país.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Quim Torra

El president legítim

Quim Torra és el president de la Generalitat perquè els partits que van guanyar les eleccions el van triar. Ara, un organisme sense potestat jurídic el vol fer fora sense que hi hagi cap sentència ferma contra ell, en la mostra més clara de la repressió desfermada contra Catalunya.

INTEGRANT DELS BRIGHTON 64

Ricky Gil

Música compromesa

No és pas la nota generalitzada entre els grups de música catalans i per això és d'agrair el compromís en les lletres dels Brighton 64. "Sabem que hi ha qui no ens vindrà a veure més", deien en una entrevista a aquest diari. Però això no els ha fet canviar d'idees. Ben fet.

PORTAVEU DEL PP AL CONGRÉS

Cayetana Álvarez de Toledo

Numeret habitual

Quan no hi ha raons, s'han de muntar numerets. Això és el que va tornar a fer ahir. Poc abans que la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, donés per iniciada la sessió parlamentària, es va aixecar i va reclamar la lectura de l'acord per a la investidura assolit aquesta setmana pel PSOE i ERC.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Òmnium creix
24.000 noves altes a Òmnium des que Jordi Cuixart és a la presó. Amb 95.359 socis, és una de les entitats civils amb més base social.

10 anys Cas Palau
Millet i Montull compleixen amb l'obligació de comparèixer el primer dia laborable de cada mes davant del jutjat d'instrucció número 30.

20 anys Caiguda de la borsa
Cauen les borses europees per la por d'una pujada de tipus d'interès. Optimisme dels analistes per al 2000 tot i aquesta davallada.

Full de ruta

Joan Rueda

Llarena & Marchena

La cultura de la dimissió no és pas gaire mediterrània, en general, ni espanyola, en particular. Només cal veure què ha passat amb molts dels polítics, de diferents colors, esquitxats per casos de corrupció o que les mateixes cúpules dels partits defensin públicament que fins a arribar a judici no cal plegar, i comparar això amb la manera de fer dels polítics nòrdics, alemanys o anglesos, per posar alguns exemples. I això, òbviament, s'estén a la resta de la societat. Algú s'imagina que un alt tribunal nord-americà o anglès, per exemple, hagués estat sis mesos preparant un judici considerat *top*, després de gairebé dos anys d'instrucció judicial, i en la sentència s'equivoqués en el càrrec que exercia un dels imputats i que, a més, el fet de tenir el càrrec que no té, li suposaria a l'imputat més pena? Doncs això ha passat amb Dolors Bassa i el judici del procés. I el president de la sala que l'ha jutjat, i del Tribunal Suprem, Manuel Marchena, encara no

Sis mesos de feina per equivocar-se en el càrrec de la consellera Bassa. Tres euroordres a la paperera. I encara no han plegat?

ha dimitit.

I tampoc ho ha fet qui, des del mateix Suprem, va dur la instrucció del judici del procés. Que s'hagi demostrat que va jugar a polític inhabilitant fins i tot candidats a la presidència de la Generalitat amb acusacions infundades, com la de rebel·lió, no ha estat prou perquè el jutge Pablo Llarena demanés, amb qualsevol excusa, ser apartat del cas. Però això no ho és tot: fins a tres vegades ha vist com les seves euroordres per extradir els polítics exiliats acabaven a la paperera. Això a banda d'haver-ne enviat en idiomes que no eren de treball al país al qual es dirigia, amb errors o, encara pitjor, redactades amb mala fe fent veure que el delictes pel qual es demanava l'extradició era un altre per poder colar-lo en la llista dels que la Unió Europea té acordats de lliurament automàtic. Ara, tot plegat no és estrany en un país com aquest i encara menys quan el mateix Felip VI va cridar a usar totes les armes contra els que s'havien atrevit a organitzar l'1-O. Com aquesta setmana ha fet la JEC.

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor

Colors judicials

El món judicial és un regne de taifes, un arlequí, una pintura de Kandinski, un esclat de colors en el qual el matís i sovint la substància ofereixen una gamma de sons, un ventall de respostes digne de la multidiversitat més florida. La llei s'interpreta segons la particular i intransferible motxilla vital (o sigui, ingredients biogràfics, caracterials, ideològics, d'extracció social, etc.) que tragina a sobre cada jutge. Tanmateix també un òrgan judicial pluripersonal, lluny de configurar-se com una coral harmònica, pot expressar-se amb discordances de tota mena. En regir-se pel principi majoritari, tots els magistrats, estiguin o no conformes en el sentit de la decisió final, estan obligats a signar-la, si bé els discrepans poden salvar la seva consciència mitjançant els anomenats vots particulars. D'ells, no en defuig una justícia amb tradició democràtica, en ser expressió d'una saludable pluralitat.

EN RÈGIMS POLÍTICS autoritaris, en canvi, veus discordants dins la judicatura es considera que afebleixen la seva

imatge. Aquesta és la raó per la qual en el franquisme els vots particulars s'anomenaven "reservats" i eren sempre vistos amb molt mals ulls. Aquesta visió pejorativa dels vots particulars perviu en mentalitats judicials autòcrates, que els consideren sempre indesitjables, pertorbadors, poc ortodoxos i transmissors d'una imatge que esquerda la visió sòlida i monolítica de la justícia. Si, a mentalitats autoritàries, s'hi suma una temàtica que es considera que afecta un pilar fonamental de l'ordre establert, l'existència de vots particulars emergeix com un anatema majúscul, com un element profunda-

ment escandalós. Marchena, per exemple, en un assumpte per a ell existencial, de vida o mort, que tocava les seves essències més profundes, s'hauria deixat tallar un braç abans de permetre que en el "seu" tribunal hagués afloirat un sol vot particular.

I PER AIXÒ ESTIC CONVENÇUT que la condemna fou "només" per sedició. Perquè si hom llegeix amb atenció la sentència pot veure's que tot ella apuntava cap a la rebel·lió. Però, talment com sorprèn que, després d'una llarga recta, la carretera faci, no suaument sinó amb brusquedat, un inesperat i violent revolt, el mateix passa amb una sentència que discorria, recta i implacable, cap a una condemna per rebel·lió i que, en sorprenent i grinyolant ziga-zaga i trencant-se la coherència del relat, giri, de sobte, cap a la sedició. Tot això en l'entesa, és clar, que tanta aberració hi ha en una condemna per rebel·lió com per sedició, en infringir-se en tot cas clamorosament els elements principis penals de legalitat, tipicitat i taxativitat.

“Marchena es deixaria tallar un braç abans de permetre un vot particular”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Jo confesso

■ No, no esmentaré la magnífica pel·lícula d'Alfred Hitchcock i del primer protagonista Montgomery Clift. Per començar el nou any, parlaré en nom de desenes de milers de votants de l'1 d'octubre del 2017, dels que fan servir les xarxes socials per activar la resposta a l'actitud repressora d'un Estat que no només es remunta a l'ensarrotada de la Transició del 1978, sinó als seus mentors ancestrals. Entre molts altres, els actuals dirigents imperialistes –en tots els partits espanyolistes– els tenen com a estels a seguir, sobretot els d'EspaVox: l'inquisidor Tomás de Torquemada, l'absolutista comte duc d'Oliveres, Fernando Álvarez de Toledo (ja feia servir el Tribunal dels Tumults), el general Espartero (que gaudia bombardejant Barcelona), el dictador anticatalanista Primo de Rivera, el genocida Franco.

Particularment confesso que

tinc pirotècnia caducada; amoníac; goma (1 o 2); serres de podar; quantitat de ganivets a la cuina... Que segueixo per Twitter els de #FemXarxa, #TsunamiDemocràtic, #Jo-SocCDR, #HoTornaremAFer... Rebo notícies de l'ANC, Òmnium, el Consell per la República, la Crida... Som molts els que volem una república catalana justa, solidària i lliure. Per tant Ñ em considera un *terrorista* a controlar. Ara ja no cal que un *social* et segueixi a peu o en cotxe. Com que tornem a tenir un altre 155, digital, els servidors de Ñ ho tindran més fàcil, sense moreu el cul dels despatxos. M'estic plantejant tornar, de tant en tant, a l'època anti-franquista i fer d'escriptor maquis per la serra de Galliners i de Collserola, agafant la multicopista vietnamita i anar imprimint butlletes *subversives*, i alguna d'elles deixar-les a la bústia del diari.

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (V. Occidental)

Europa

■ L'expresident del Parlament Europeu, el Sr. Antonio Tajani, durant el seu mandat, va situar-se, clarament i rotundament, contra Catalunya. La seva actitud va tenir l'elogi, el suport i el premi de tots els espanyolistes contraris a Catalunya. El 2013 Mariano Rajoy li va atorgar la Gran Cruz del Mérito Civil "por su defensa de España en Europa". L'octubre del 2007 el rei li va entregar el premi Princesa d'Astúries i el maig del 2018, el premi Carlos V. La Comunitat de Madrid, l'octubre del 2018, li va donar el premi d'Excel·lència, i la ultradretana Societat Civil Catalana li va donar el premi Seny. El substitut del Sr. Tajani, l'actual president del Parlament Europeu, Sr. David Sassoli, coneixedor de la realitat catalana i esgarrifat de la injustícia duta a terme pel Sr. Tajani, desmunta el *tinglado* de complicitats del seu antecessor i en una duríssima interven-

ció restitueix i atorga les credencials d'europarlamentaris tant a Puigdemont com a Comín i exigeix a Espanya que compleixi les resolucions dels tribunals europeus. A partir d'aquí, comença a desmuntar-se tot l'entramat judicial construït sobre interpretacions esbiaixades de les lleis i que han suposat persecucions judicials, presons i exilis injustos per als milers de catalans el gran pecat dels quals és voler tenir la llibertat de consultar el poble de Catalunya sobre el seu futur.

Oi que a pesar de tots els inconvenients val la pena lluitar per aconseguir la llibertat de les persones que vivim i vivim a Catalunya? Oi que la nostra història ens marca seguir en el camí de convivència, solidaritat i bons costums que sempre ha distingit la gent de Catalunya? És per això que volem ser lliures de poder definir el futur del nostre poble.

NARCÍS BANCHS I VALLS
Gelida (Alt Penedès)

La frase del dia

“Ha arribat l’hora de plantar-nos”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Jaume Medina. Catedràtic emèrit de la Universitat Autònoma de Barcelona i filòleg

Acadèmia contra la llengua

Bé que hi ha llengües importants i del tot consolidades –ho va ser el llatí durant segles i ho ha estat i ho és l’anglès en l’època més actual– que han funcionat i funcionen a meravella sense el suport de cap institució político-acadèmica, les circumstàncies han fet que la catalana de l’última centúria sigui constantment guiada i controlada per una corporació filològica que en dicta la normativa i en vigila l’evolució. Sens dubte la secció creada l’any 1911 en el si de l’Institut d’Estudis Catalans (IEC) marcà un abans i un després en la història de la llengua. En efecte, el que fins llavors havia estat mer desgavell i espontaneïtat inerta es transformava tot seguit en circumspecta reflexió i en labor d’ordenament. No cal dir que d’ençà de la seva fundació l’empresa hagué de fer front a unes dificultats enormes i entrà ben aviat en múltiples contradiccions internes, tot i que acabà triomfant, si més no provisionalment, en els seus inicis propòsits.

FINS AL PRESENT, la institució ha conegut dues grans etapes: la que va dels anys de la fundació als de la seva proscripció i, després d’una brevíssima pausa, la posterior represa i resistència en la clandestinitat, caracteritzada per l’obra de restauració i de depuració de la llengua, duta a terme des de Barcelona per Pompeu Fabra i Carles Riba (i des de Palma per Antoni Maria Alcover i Francesc de Borja Moll), i la que va del nou reconeixement oficial, acabada la dictadura franquista, a l’actualitat, una etapa distingida pel relaxament del rigor i per l’abandonament de l’ideal de puresa. De les dues, evidentment, la primera, més integradora i la segona, més alienant.

ELS RESULTATS de la seva acció han estat profitosos o nocius segons com es mirin. La promulgació de les normes orto-

gràfiques el 1913 posà ordre al caos fins llavors imperant en aquest àmbit, però també significà la sentència de mort del meu entranyable ieisme vigatà, testimoni durant segles pels manuscrits de l’àrea oriental i avui dia ja gairebé extingit... En temps més pròxims, la gent inquieta ha hagut d’assistir estupefacta a la gratuïta dilapidació d’una bona part del ric patrimoni fabrià, contemplant espectacles escandalosos com la inútil supressió dels guionets (amb la consegüent creació de monstres tan ridículs i inintel·ligibles com “exalts”, “expresos” o “presentèn-

“Continuant el procés de desfiguració (de la nostra llengua), sens dubte un dia tocarà el torn a les eles geminades; un altre dia, a les hacs, i un altre, als pronoms febles...”

cia”), l’abolició d’una gran part dels accents diacrítics (de manera que la llengua escrita ja no sap distingir entre “nét” i “net”, “vénen” i “venen” o “dóna” i “dona”) i la promoció o la tolerància de solucions úniques en els mitjans de comunicació (sobre els quals teòricament l’IEC té autoritat), enfront de les múltiples variants recollides en l’*Atles lingüístic...*, preterit sistemàticament pels periodistes (que només coneixen “dempeus”, “ratpenat”, “creuar” o “baula” per a designar el que en determinades àrees geogràfiques és expressat amb els mots “dret”, “rata-pinyada”, “travessar” o “anella” de les cadenes) –i no parlem ja de l’estalvi dels casos conflictius amb la llengua suplantadora (“apropar” per comptes d’“acostar”) o de la inclinació a l’ús sistemàtic dels mots més semblants als d’aquesta (“pedra” per comptes de “roc”), en substitució dels tradicionals i genuïns: un procediment que empobreix i enlletgeix el mitjà d’expressió característic de la identitat catalana. Una cosa semblant ocorre amb la nova gramàtica, en la qual, segons afirmava fa poc la seva presentadora des d’un programa televisiu, es veu com a normal allò que primer es veia com a destrossat... Realment, per a aquest viatge... I continuant el procés de desfiguració, sens dubte un dia tocarà el torn a les eles geminades; un altre dia, a les hacs, i un altre, als pronoms febles...

SENSE MENYSVALORAR les aportacions de l’IEC al camp del coneixement de la llengua (tot i que, com se sap, els principals estudis i els grans repertoris lexicogràfics d’Alcover-Moll i de Coromines van ser fets al marge o a pesar de l’entitat), la qüestió és ara saber si, a la vista del que ha estat la seva trajectòria, sobretot la més recent, Catalunya ha de menester encara els seus serveis o bé més aviat pot prescindir-ne com d’un luxe innecessari.

De set en set

Matthew Tree

La notícia

Què tenen en comú el Brexit, el moviment #Metoo, la crisi dels refugiats, l’acord nuclear amb l’Iran, i la lluita per la

independència a Catalunya? Segons el canal de televisió Euronews, són cinc dels deu esdeveniments que més han canviat Europa durant l’última dècada. Respecte a Catalunya, els periodistes d’Euronews recalquen les protestes que “van esclatar arreu del país” arran de les condemnes als líders independentistes; critiquen, amb fermesa, l’actitud d’Espanya envers Kosovo (condicionada, asseguren, pel conflicte amb Catalunya), i citen Kristian Herbolzheim de l’Institut Català Internacional

Comencem els anys vint no com un afer intern espanyol, sinó com un afer global

per la Pau: “És preocupant que un dels estats membres més importants de la UE no ha sabut trobar una resolució política a un conflicte... que ha d’obligar la UE a repensar els conceptes de sobirania i democràcia dintre de les seves fronteres... Per tant la UE hauria de tenir un paper creatiu... i constructiu en el conflicte [català].” Amb tot plegat n’hi ha prou perquè el Sr. Borrell s’empassi uns quants ansiolítics, oimés si té en compte que el canal de televisió que ha emès aquesta notícia és un servei públic europeu que rep una subvenció anual de 5 milions d’euros, que hi participen vint cadenes públiques estatals (la majoria europees) i que es pot rebre via satèl·lit a 102 països. Dit sigui d’una altra manera, comencem els anys vint no com un afer intern espanyol, ni tampoc com un afer només europeu, sinó més aviat com un afer global. A veure si a Madrid se n’adonen d’una punyetera vegada.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Comença el debat d'investidura de Sánchez

El líder del PSOE vol refer les relacions amb Catalunya i admet el patiment dels presos catalans

JxCat manté el no a la votació d'avui i ERC, l'abstenció

Borràs retreu al líder del PSOE falta de credibilitat i Rufián aposta pel diàleg

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament rebutja la inhabilitació de Torra

FET JxCat, ERC i la CUP aproven una declaració que ratifica el president i titlla de “cop d'estat” la seva inhabilitació **MÉS** Els partits del govern marquen perfil propi davant la investidura

Emma Ansola
BARCELONA

Mostres de suport al president Quim Torra per les intencions de la Junta Electoral Central (JEC) d'inhabilitar-lo com a diputat. La cambra catalana va aprovar després d'un ple maratonian de més de cinc hores, amb manobres incloses de Ciutadans per aturar el debat, una declaració política que ratifica Torra com a president de la Generalitat, càrrec, però, que continua ocupant en espera de com acabi la resolució de la JEC, recorreguda al Tribunal Suprem, que en els pròxims dies haurà de donar resposta a les mesures cautelars sol·licitades pel president perquè se suspengui la inhabilitació.

Ahir, però, es tractava d'una sessió d'urgència per donar resposta política, i també simbòlica, a l'atac de la JEC i defensar les institucions catalanes davant la decisió d'expulsar un president de la Generalitat del seu càrrec a través d'un acte administratiu arran d'una sentència que encara no és ferma, condició *sine qua non* un diputat no pot deixar de ser-ho.

Les frases

“Seria molt greu que aquest Parlament ho acceptés com si res. Si ens ho deixem fer ja no ens quedarà res”

“No permetré que m'inhabilitin si així ho decideix aquest Parlament”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Com a acte excepcional, la sessió va incloure les intervencions del president i de la resta de portaveus parlamentaris i va incorporar finalment l'aprovació d'una declaració política de les tres forces independentistes en la qual els Comuns es van abstenir. Aquest grup va poder tirar endavant la majoria de punts de la seva moció, no així la del PSC. Ciutadans no va participar en la votació.

L'escrit final aprovat rebutja la resolució de la JEC; es qualifica de “cop d'estat” l'intent d'aquest òrgan d'inhabilitar el president; es reconeix que és

el Parlament, a través del seu reglament, l'única institució que pot alterar la composició de la cambra catalana; es dona suport als eurodiputats Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Toni Comín perquè exerceixin amb llibertat les seves funcions polítiques, i, finalment, s'exigeix la fi de la repressió i el reconeixement del dret d'autodeterminació per al poble de Catalunya. Tanmateix, i malgrat els punts en comú que van poder arribar a pactar les tres forces independentistes, també es va evidenciar el malestar entre els socis de govern.

Mirades de reüll

Junts per Catalunya i ERC van exhibir la necessitat de marcar perfil propi a través de les intervencions inicials dels portaveus de cada formació i també del mateix president Quim Torra. El motiu, el ple de ratificació se celebrava de manera paral·lela al ple d'investidura de Pedro Sánchez, en què els republicans han agafat protagonisme, i s'han evidenciat dues estratègies ben diferents entre els que ara són socis de govern a Catalunya. Per això ahir

no va agradar que Torra es fes seves les propostes de Puigdemont que reclamen a ERC pactar abans entre les forces independentistes el contingut de la futura taula de negociació entre governs. Torra també va demanar que es torni a convocar l'Assemblea de Cànecs Electes.

El president va començar la seva intervenció qualificant la decisió de la JEC de “cop a la democràcia, un cop d'estat”, i va reclamar unitat a les forces independentistes i també al PSC, a qui va instar a aprofitar “l'oportunitat d'or” de demostrar al Parlament, amb els seus vots,

la voluntat expressada pel candidat a la investidura Sánchez de deixar enrere la judicialització. En aquest sentit, el president de JxCat, Albert Batet, va demanar als socialistes que s'oposin al suplicatori al Parlament europeu i que retirin les querelles contra la Generalitat.

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, va afirmar que la JEC “no és ningú” per decidir sobre Junqueras o el president de la Generalitat i va denunciar “l'operació d'Estat liderada per la dreta i les elits contra l'independentisme”, una acusació que també compartia els Co-

muns amb matisos, ja que els socis de Pablo Iglesias atribueixen aquesta operació d'estat a un intent de frenar un govern progressista a Espanya. Vilalta va reiterar que Torra ha de liderar la delegació catalana en la negociació amb Sánchez. “Juguem tots la partida, som al mateix equip”, va afirmar. Per la CUP, el diputat Carles Riera avisava que, abans de dialogar amb l'Estat, cal “derrotar el règim del 78 democràticament”, ja que si no es combat “la repressió escanyarà més fort”. Riera va instar el sobiranisme d'esquerres a una “mobilització continuada”. ■

L'APUNT

El cop de la JEC

Mayte Piulachs

El "cop d'estat de la JEC", segons l'acord aprovat ahir pels grups parlamentaris independentistes, després de la indignació que ha provocat la inhabilitació del president Torra i la de l'europarlamentari Junqueras, fa cada cop més difícil negar que una part de la judicatura –que creu que la llei està per damunt de drets fonamentals– actua per interessos polítics. La JEC és un

organisme administratiu, però format per magistrats del Suprem i catedràtics, una elit que, com en el cas del delictes de rebel·lió, torna a fer una interpretació massa folgada d'un article, en aquest cas, el 6.2 de la Lereg, introduït amb una esmena del grup mixt el 2011 per protegir la societat de polítics corruptes i aplicat l'abril passat a un conseller de Fuerteventura.

Iceta ofereix ara anar "junts" a defensar les institucions catalanes

■ Sosté que la JEC s'hauria hagut d'inhibir i anima Torra a recórrer contra la inhabilitació exprés ■ JxCat i ERC ho veuen insuficient i tomben la seva moció

Oscar Palau
BARCELONA

En ple debat d'investidura al Congrés, el PSC va fer un gir ahir en el discurs al Parlament i es va posar al costat –això sí, amb matisos– de les tesis del sobiranisme per recordar que la llei no permet a un òrgan administratiu com la Junta Electoral Central cessar un president de la Generalitat. "Ras i curt: la seva eventual inhabilitació sols pot derivar-se d'una sentència judicial ferma", va etzibar el seu líder, Miquel Iceta, tot deixant sols Cs i el PP en la defensa de la resolució de la JEC. "Per defensar les institucions catalanes, anem junts", va oferir fins i tot, en al·lusió a la presidència. El primer secretari del PSC va dubtar que la JEC sigui competent per decidir i va assegurar que "s'hauria hagut d'inhibir", ja que la qüestió

Les frases

"Fins que no s'exhaureixi la via judicial ningú pot establir conseqüències abans d'hora"

Miquel Iceta
LÍDER DEL PSC

"Aquest és un assaig de la guerra judicial i administrativa que preparen les dretes aquesta legislatura"

Jéssica Albiach
LÍDER DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM

està pendent de resolució judicial definitiva per part del Tribunal Suprem.

Els socialistes van recordar que la llei de la presidència, emparada en l'Estatut, no preveu una resolució administrativa com a motiu de cessament d'un president, i van constatar que la JEC també obvia el reglament del Parlament, que es reserva la decisió última sobre el cessament d'un diputat, motiu pel qual Iceta, que ja va animar Torra a recórrer al Suprem i a demanar mesures cautelars, fins i tot va demanar als serveis jurídics

de la cambra que interposin un recurs "en defensa de les institucions". Fonts internes consultades per El Punt Avui van indicar que no ho descarten, després d'haver presentat ja al·legacions al cas en els últims dies, si bé estan pendents de rebre la resolució oficial de la JEC per estudiar si ho poden fer, i en quin sentit. Això sí, JxCat i ERC van trobar massa tèbia la posició dels socialistes –de fet la portaveu Eva Granados es va mostrar força més dura en el debat posterior–, a qui retreien que també han participat

en la repressió, i en van tombar la moció que s'expressava en aquests termes. "Votarem en contra no perquè no hi estiguem d'acord sinó perquè la veiem insuficient", va dir la republicana Marta Vilalta. "Si defensen la radicalitat democràtica no es poden posar de perfil", va rebellar la diputada Gemma Geis (JxCat).

Com també va fer la líder dels comuns, Jéssica Albiach, Iceta va parlar amb un ull en el debat al Congrés, i va defensar l'acord assolit amb ERC, a qui va mostrar un "respecte especial", per a la investidura de Sánchez. Albiach va fer una defensa enèrgica del futur govern de coalició i fins i tot va acusar la dreta de "retorçar les lleis per intentar fer descarrillar la investidura i tombar governs a voluntat". "Sí, a les institucions i en l'autogovern", va concloure. ■

Nou Volkswagen T-Cross

Descobreix-lo a Autopodium

Autopodium
Girona - Figueres
Sant Feliu de Guíxols
Mont-ras - Olot
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

Gamma del nou T-Cross de 70 a 85 kW (95 a 115 CV).
Emissió de CO₂ (g/km): de 130 a 140 (NEDC: de 111 a 112). Consum mitjà (l/100 km): de 5,8 a 6,2.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Support, sí; diàleg, ja no

CONCENTRACIONS • Centenars de persones surten al carrer a Barcelona i Girona per donar suport al president de la Generalitat, Quim Torra, i rebutjar la seva inhabilitació dictada per la JEC **XIUULETS** • A les portes del Parlament, hi va haver xiulets contra ERC, PP i Cs

E. Garcia / L. Artigas
BARCELONA / GIRONA

Es Comitès de Defensa de la República van tornar a sortir al carrer per defensar les institucions catalanes i el president del país, davant l'absència d'un lideratge clar que mesos enrere havia encapçalat Tsunami Democràtic. “Des de l'agost ja sabem qui hi havia darrere de Tsunami i que només els CDR podem donar resposta a les accions que volem fer al carrer”, m'explica una veïna de Barcelona, que prefereix quedar en l'anonimat. Al matí, l'Assemblea Som Riure i Segona Onada havien organitzat una concentració amb nassos de pallasso sota el lema *N'estem fins*

als nassos. La convocatòria de la tarda de suport al president de la Generalitat també la van difondre l'ANC i Òmnium, “però s'hi van apuntar a darrera hora”, expliquen fonts dels CDR. A la porta, tancada, de l'accés al parc de la Ciutadella des de l'avinguda del Marquès de l'Argentera, aquesta veïna saluda membres dels CDR del Vallès Occidental i del Garraf. També n'han vingut del Baix Montseny i s'ha omplert un autocar des del Vendrell, entre altres punts del territori. En Josep Bosch, de 78 anys i veí del Vendrell, ho explica. “Fan tot el que poden [els polítics espanyols] perquè no ténim capacitat de reacció forta, i llavors s'envaleixen”, es queixa. Troba una “indignitat”

que els deixin a les portes de la Ciutadella, la majoria dels manifestants, avis i jubilats. Finalment, quan ja s'ha garantit el pas de diputats i periodistes al Parlament, els Mossos deixen passar els manifestants, que s'hi

Davant el Parlament s'aplaudeix el suport a Quim Torra i es rebutja el diàleg

compten per centenars i segueixen les intervencions del que passa a la sala de plens amb un sistema de so muntat per l'ANC.

Hi ha xiulets quan parla la portaveu de Ciutadans, Lorena Roldán (“És insuportable”, es

queixa una jubilada), però hi ha una gran escridassada, que no deixa ni sentir-lo parlar, quan és el torn del portaveu del PP, Alejandro Fernández. Els manifestants són generosos i reparteixen crítiques a tort i dret: també quan parla Marta Vilalta, d'ERC. No els agrada quan s'hi refereix a “resoldre políticament el conflicte a Madrid” i reneguen quan Vilalta assegura que “cal una solució democràtica, com ens demana també el carrer”. A les portes del Parlament s'aplaudeix el suport incondicional al president Quim Torra i es xiulen i rebutgen les crides al diàleg que venen des d'ERC. Els més ovacionats, sens dubte, els discursos contundents de Carles Riera, de la

CUP, i d'Albert Batet, de Junts-XCat. Quan, en el recés, el president Torra surt a saludar, els concentrats l'aclamen amb crits de “Ni un pas enrere”.

I a Girona unes 5.000 persones, segons els Mossos i la policia municipal, van manifestar-se ahir al vespre pel centre sota el lema *Defensem les nostres institucions, defensem els nostres representants*, convocades per Girona Vota, la plataforma unitària que des de fa dos anys i mig aplega tots els partits i entitats independentistes de la ciutat. Crits ja clàssics com “In-inde-independència!” i “Llibertat presos polítics!” van conviure ahir amb consignes per l'ocasió com ara “El nostre president no es toca!” i “Junta electoral, fei-

Pirates de Catalunya vol denunciar la JEC a Europa

Redacció
BARCELONA

El partit Pirates de Catalunya ha anunciat que vol portar davant del Tribunal de Justícia de la Unió Eu-

ropea (TJUE) l'Estat espanyol i els membres de la Junta Electoral Central (JEC) que han votat a favor d'inhabilitar l'exvicepresident Oriol Junqueras com a eurodiputat, tot

contravenint la recent resolució del TJUE que li reconeix la immunitat i sense esperar que el Tribunal Suprem l'apliqui. L'equip jurídic de Pirates, encapçalat per l'advocat i espe-

cialista en dret de la UE Josep Jover, està estudiant l'argumentació per fer-ho efectiu. Al seu parer, la decisió de la junta és un "atac, ja no només a la democràcia espanyola, sinó a la seguretat jurídica de la Unió Europea". Pirates de Catalunya ja va denunciar l'Estat espanyol pel tancament de les pàgines web de l'1-O i, al novembre passat, les del Tsunami Democràtic. ■

tant

xisme d'estat". La marxa va sortir poc després de les set de davant de l'ajuntament, a la plaça del Vi, i va acabar gairebé una hora després davant la seu de la Generalitat a Girona, on l'exeurodiputat i filòsof Josep Maria Terricabras va llegir un manifest. El text subratllava la sobirania de Catalunya i mostrava indignació pel fet que "algú pretengui venir a dir-nos qui pot ser el nostre president" i alhora feia també una crida a la unitat de l'independentisme, "perquè no ens sobra ningú". Després del manifest i abans del cant final d'*Els segadors*, es va projectar un vídeo del president Torra agraïnt el suport no a ell sinó a la institució de la presidència. També va indicar que el Parlament estava a punt de reiterar-li la confiança i que ell "farà honor a aquesta confiança" perquè només el Parlament el pot destituir. ■

De dalt a baix i d'esquerra a dreta, la protesta 'N'estem fins als nassos', convocada per l'ANC a Barcelona; l'acte de suport a Quim Torra a les portes del Parlament de Catalunya; el president saludant els concentrats durant el recés del ple al Parlament i la manifestació de suport a Torra pel centre de Girona ■ ORIOL DURAN / EFE / MANEL LLADÓ

Els traginers a Catalunya Tradició, Festa, Cultura i Futur

La Federació Catalana dels Tres Tombs està molt orgullosa de la feina desenvolupada pels seus associats en la realització de les passades. Considerem que pel treball, esforç i dedicació diària en el manteniment i alimentació dels cavalls, eugues, mules i bous i per l'afecte i aixopluc que durant tot l'any els dispensen, les nostres dones i homes dels Tres Tombs mereixen la qualificació dels "millors defensors dels èquids" del nostre país.

També volem que tot el poble de Catalunya sàpiga que la Federació Catalana dels Tres Tombs i els seus associats, treballem en les nostres festes d'acord amb el Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals del departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat de Catalunya, amb la intenció de conjugar el record històric del nostre passat traquíer amb el benestar dels animals de peu rodó, els quals reconeixem com a éssers sensibles i companys de vida i quotidianitats.

Capital dels Tres Tombs de Catalunya 2020: POLINYÀ

CALENDARI 2020 dels TRES TOMBS als pobles de Catalunya

GENER ▶ Dia 11: L'Esquirol - Santa Coloma de Queralt - Dia 12: Argentona - Cerdanyola del Vallès - Martorell - Sant Andreu de Palomar - Taradell - Valls - Dia 17: El Perelló - Sabadell Colla Nova - Sabadell Colla Vella - Vilanova i la Geltrú - Dia 18: Canovelles - Centelles - Vilassar de Mar - Dia 19: Caldes de Montbui - Igualada - Manlleu - Puig-reig - Roda de Ter - Sant Cugat del Vallès - Vilafranca del Penedès - Dia 25: Barcelona - Dia 26: Alella - Calafell - Esparreguera - Lliçà d'Amunt - Rubí - Santa Eugènia de Berga - **FEBRER** ▶ Dia 2: Alcover - Begues - Cabrera de Mar - Olesa de Montserrat - Perafita - Santa Perpètua de Mogoda - Dia 9: Badalona - Barberà del Vallès - Calldetenes - Mataró - Sant Joan Despí - Santa Eulàlia de Ronçana - Santpedor - Dia 16: Albinyana - Balsareny - La Roca del Vallès - Ripollet - Terrassa - Vic - Dia 23: Constantí - Folgueroles - Gadesa - **MARÇ** ▶ Dia 1: Castellbisbal - Gavà - Molins de Rei - Reus - Sant Miquel de Balenyà (Seva) - Dia 8: Bigues i Riells - Deltebre - Esplugues de Llobregat - Marçà - Sant Vicenç de Castellet - Dia 15: Llorenç del Penedès - Tarragona - Dia 22: Montblanc - Sant Quirze del Vallès - Dia 29: La Bisbal del Penedès - La Selva del Camp - Tona - **ABRIL** ▶ Dia 19: Anglesola - Cervelló - La Garriga - Roda de Berà - Dia 26: L'Ampolla - Lletger / Lletge (St. Jaume Domenys) - Vallmoll - **MAIG** ▶ Dia 3: Polinyà (Trobada Nacional) - Dia 10: El Prat de Llobregat - Vilaverd - **JUNY** ▶ Dia 7: Sant Llorenç d'Hortons - Dia 14: Sant Carles de la Ràpita - Dia 25: Prats de Lluçanès - Dia 11: Sant Sadurní d'Anoia **OCTUBRE** ▶ Dia 4: Miravet - Dia 22: Alcarràs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem ha de resoldre si anul·la les dues inhabilitacions

■ El president Torra demana a la junta electoral de Barcelona que no executi la seva suspensió perquè presentarà recurs a l'alt tribunal ■ La majoria de juristes, crítics amb la JEC

Mayte Piulachs
BARCELONA

La majoria de juristes manté que la Junta Electoral Central (JEC) s'ha "extralimitat en les seves funcions", ja que, com fixa la llei orgànica de règim electoral general (art. 1 i 7 de la Llore), només té competències quan "està en curs un procés electoral i s'escota el dia de les eleccions". Així, les inhabilitacions d'Oriol Junqueras, com a diputat europeu, i del president Quim Torra, al Parlament, que abans d'ahir va dictar la JEC a correu amb l'aplicació de l'article 6.2 de la Llore -que permet aquesta suspensió amb condemnats per sentència no ferma en delictes de rebel·lió, terrorisme i el 2011 s'hi va afegir el supòsit contra l'administració pública- es considera que no s'ajusten a dret i que vulneren drets fonamentals.

Així ho va expressar

ahir en un comunicat el Consell de l'Advocacia Catalana, com també l'associació de jutges Àgora Judicial, l'associació Drets, el centre Irídia i el Col·lectiu Praga, que se sorprenden de les dues resolucions de la JEC, ja que tot i ser un òrgan administratiu està formada per vuit jutges del Tribunal Suprem (una és la magistrada Ana Ferrer, que va formar part del tribunal contra els independentistes catalans) i cinc catèdrics (dos escollits pel PP, un pel PSOE, un per Cs i un per Podem).

"La norma i la millor efectivitat i protecció del dret de defensa així com l'empara del dret dels electors a triar els seus representants han de resoldre la situació creada", clouen els 14 col·legis d'advocats de Catalunya. L'associació Àgora Judicial, més directe, va piular: "La JEC vulnera el dret fonamental de representació política i su-

posa una usurpació intolerable de funcions del poder judicial." I és que tot-hom esperava que dimarts el Tribunal Suprem resolgués com executar la immunitat de Junqueras dictada pel Tribunal de Justícia de la UE. I s'esperava que el Suprem dictés la seva ferma a finals d'any per la condemna d'un any i sis mesos d'inhabilitació del TSJC a Torra per desobediència, per no treure la pancarta i llaços grocs. Per això, les dues resolucions de la JEC s'han interpretat amb total intencionalitat política.

Quan s'executa?

■ La JEC, en la resolució, ordena a la junta de Barcelona que deixi sense efecte la credencial de diputat de Torra quan es "notifiqui íntegrament l'acord", és a dir amb el raonament del vot en contra de sis dels seus membres. Tenen de termini fins al 14 de gener. No obstant això, el presi-

El president Torra, amb el vicepresident i consellers, en entrar al ple, ahir ■ ORIOL DURAN

Les frases

“La JEC s'ha extralimitat. Només té competències en el marc d'unes eleccions en curs”

Advocacia catalana
COMUNICAT

“La JEC vulnera drets polítics i suposa una usurpació intolerable de funcions del poder judicial”

Àgora Judicial
ASSOCIACIÓ MAGISTRATS. PIULADA

“La JEC ha aplicat bé la Llore, que preval a l'Estatut. Però podria argumentar l'art. 6.2 més restrictivament”

José Luis Martí
PROFESSOR DE DRET DE LA UPF

dent Torra va enviar ahir mateix un escrit en què demana a la junta provincial que no executi la seva suspensió, ja que té intenció, un cop rebí la notificació, de presentar recurs davant de la sala contenciosa del Suprem contra la resolució de la JEC, en què li sol·licitarà la mesura cautelaríssima de suspendre de manera immediata l'execució de la seva inhabilitació fins que no resolgui el fons del recurs.

Lleis en conflicte

■ A banda de la competència, els juristes qüestionen si la Llore està o no per sobre de l'Estatut de

Catalunya, el qual fixa en el seu article 67.7 que el president de la Generalitat només pot ser cessat per sentència ferma. El professor de dret José Luis Martí és dels pocs que, a les xarxes socials, manté que les dues lleis són orgàniques, és a dir en el mateix rang, però la primera és "més específica" i per tant la JEC ha fet una resolució correcta, tot i que hi afegeix que podria haver fet "una argumentació més restrictiva" per la seva gravetat, i fins i tot que l'article 6.2 de la Llore és "inconstitucional". Des de la cambra s'indica que el ple del Parlament és l'únic

que ho pot acordar amb el que dictamini la comissió de l'Estatut de diputat.

Un precedent

■ Un precedent és que el Suprem va validar, a l'abril, l'acord del ple del cabildo de Fuerteventura (no pas la JEC), que amb l'article 6.2 de la Llore va suspendre com a conseller un condemnat per prevaricació, el qual discutia que penalment només va ser inhabilitat com a càrrec públic local. La sala clou que s'hi han d'incloure tots "independentment de l'àmbit de l'administració pública on s'hagi comés el delictes". ■

FiradeReis

T'esperem el 6 de gener de 2020 al Passeig Verdaguer i Plaça Cal Font, Igualada.

F FIRA D'IGUALADA
938 04 01 02 · www.firaigualada.org

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC garanteix a Torra que defensarà la seva presidència

■ Aragonès deixa clar que lluitarà perquè el president lideri la delegació de la Generalitat a la mesa de negociació amb l'Estat ■ Insta el socialisme a defensar les institucions i l'euroescó de Junqueras

Carles Sabaté
BARCELONA

L'executiva d'ERC va garantir ahir lleialtat al president Quim Torra en la defensa de la institució de la Generalitat i la seva presidència. Els republicans van reunir-se per avaluar les conseqüències de la resolució de la Junta Electoral Central (JEC) que inhabilitava de manera immediata Torra i desposseïa també del seu escó l'eurodiputat i president de la formació, Oriol Junqueras. L'executiva va reiterar el suport incondicional a la presidència de la Generalitat i a l'escó de Junqueras, més enllà de l'últim atac de la dreta estatal protagonitzat per la JEC.

L'executiva va analitzar les dues resolucions al mateix temps que Pedro Sánchez efectuava el seu discurs al Congrés. Una breu xerrada amb Gabriel Rufián per consensuar les reaccions va donar pas a les valoracions del coordinador Pere Aragonès i del cap del grup al Congrés. El vicepresident del govern garanteix a Torra el seu suport en la "defensa de la institució de la Generalitat". La defensa de l'autogovern i el blindatge de la democràcia requeriria no només el suport dels partits que van votar Torra

Marta Vilalta, Pere Aragonès i Roger Torrent entrant ahir a la seu d'ERC per a la reunió de la seva executiva ■ EFE

com a president, "sinó també dels comuns o els socialistes" que sempre han contribuït a crear les institucions catalanes, considera ERC.

Tot i la tibantor entre els membres del govern i els retrets de Quim Torra a ERC per haver pactat amb el PSOE sense haver-ne pactat abans els termes, Aragonès es va comprometre al fet que Torra "encapçalí la delegació catalana a la mesa de diàleg amb l'Estat" que hauria de citar-se a finals de mes. "Cal

"Mantenim la negociació que la dreta torpedina"

"Mantenim l'aposta per la negociació." Amb aquestes paraules, va cloure ahir Pere Aragonès la compareixença davant dels mitjans de comunicació per exposar la decisió d'abstenir-se davant la investidura de Pedro Sánchez. Esquerra atribueix a la dreta, a l'extrema dreta i a la justícia espanyoles i, en definitiva, "a les clavegueres de l'Estat" els intents desesperats d'evitar un pacte entre el socialisme

espanyol i l'independentisme d'ERC. "Però no farem el mateix." Precisament, perquè la dreta intenta "torpedinar el camí del diàleg incipient, el mantindrem. Si ataquen el diàleg, l'aguantarem". L'executiva republicana va donar continuïtat al mandat evident del consell nacional i la seva aclaparadora votació a favor d'obrir el diàleg amb el PSOE, de manera que ni la "nova operació bruta del clavegue-

ram de l'Estat, que vol canviar les decisions ciutadanes i dels Parlaments per les judicials", impedirà iniciar la negociació. Pel que fa al debat a la mesa de negociació, ERC hi defensarà "la resolució del conflicte català amb un referèndum", com sempre ha reivindicat, va remarcar Aragonès. El coordinador d'ERC va admetre ahir que si el PSOE "hi vol defensar el marc constitucional, que ho faci".

amplitud de mires de tothom i la defensa hi serà si tots hi posem de la nostra part", va reivindicar Aragonès ahir, en al·lusió a la demanda de "consens" que va fer l'expresident i líder de Junts per Catalunya, Carles Puigdemont. Aragonès es va comprometre a "dur i defensar en la negociació totes les propostes de l'independentisme".

Amb relació a la inhabilitació del president, Aragonès va advertir que ERC no preveu aquest escenari, encara que va aclarir que, en un cas hipotètic d'inhabilitació immediata de Torra, "la presidència de la Generalitat l'escull el Par-

La frase

"Blindem la institució de la Generalitat. Per això mantenim també l'aposta de negociar amb el PSOE"

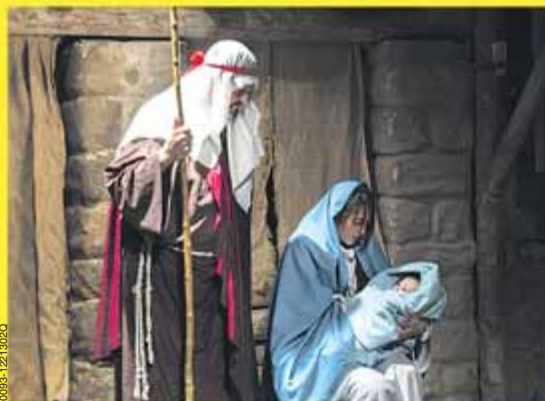
Pere Aragonès

COORD. ERC I VICEPRESIDENT GOVERN

lament", de manera que, si el Suprem inhabilités Torra "més enllà de les funcions interines, no hi haurà president fins que el Parlament en designi un altre". Correspondria al mateix Aragonès exercir la presidència interina en cas que el president fos inhabilitat, segons l'Estatut.

Pel que fa a la resolució de la mateixa JEC que pretén deixar Junqueras sense l'escó al Parlament Europeu, malgrat que ho va avalar la justícia europea, ERC "treballarà per al reconeixement de l'escó" del seu president. En aquest sentit, no tramitaran la substitució pel següent de la llista, Jordi Solé, com proposava la JEC. ■

Pessebre Vivent dels Prats de Rei

REPRESENTACIONS

Dies 26 i 29 de desembre de 2019 i 1, 6 i 12 de gener de 2020
a 2/4 de 7 de la tarda.

(venda d'entrades a partir de les 6 fins a completar l'aforament)

Venda anticipada d'entrades al web www.acrsigarra.cat/pessebreprats

Organitza AGRUPACIÓ CULTURAL I RECREATIVA SIGARRA

pessebreprats@gmail.com

686 169 781 / 639 126 455

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PDeCAT alerta d'un atac contra les institucions

- La formació manifesta el seu suport a Torra i denuncia que la JEC s'atribueix funcions impròpies
- L'espai postconvergent coincideix a demanar unitat a l'independentisme davant la resolució

Redacció
BARCELONA

El comitè nacional del Partit Demòcrata (PDeCAT) va tancar ahir files entorn de Quim Torra i va denunciar "la injustícia d'un nou atac a la democràcia, un atac a Europa, un nou atac a les nostres institucions d'autogovern" arran de les resolucions de la Junta Electoral Central (JEC). El partit va recordar que el president de la Generalitat és el màxim representant del govern de Catalunya, i va defensar que "qualsevol atac a la presidència de la Generalitat és un atac a les institucions del país, i per tant a la ciu-

La frase

“El Parlament s'ha de plantar i no pot reconèixer, en cap cas, els efectes per alterar la seva composició”

Albert Batet

PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI DE JxCAT

tadania de Catalunya". Un atac, a més, que es repeteix després que "el president Mas va ser inhabilitat i represaliat per la justícia espanyola i pel Tribunal de Comptes" i "el president Puigdemont està exiliat i va ser apartat per l'aplicació d'un article de la Constitució Espanyola de ma-

El president del PDeCAT, David Bonvehí. en una imatge presa recentment ■ JOSEP LOSADA

nera interessada". La formació postconvergent considera que, "una vegada més, s'ha alterat la voluntat política dels catalans i catalanes per vies irregulars antidemocràti-

ques".

El PDeCAT qualifica la JEC d'"un òrgan administratiu electoral que s'ha atribuït unes funcions que no li pertocquen" i que tracta d'apartar el president

de Catalunya i d'impedir el ple exercici com a eurodiputat d'Oriol Junqueras. Per tot plegat el PDeCAT va manifestar ahir el seu suport a Torra i va rebutjar "els atacs constants a la presidència de la Generalitat i a les nostres institucions", que la formació es compromet a combatre de "manera pacífica, política i sobiranament" des del Parlament.

El PDeCAT va convidar "totes les forces polítiques a superar les diferències" en la defensa de les institucions i de la presidència i va coincidir amb JxCat a l'hora de demanar unitat a l'independentisme davant l'intent d'inhabilitació de

Torra. El president de JxCat al Parlament, Albert Batet, va assegurar que estan passant "fets molt greus" davant els quals cal actuar "amb sentit de país". "El moment és molt greu, entenem que és moment per a la màxima unitat de l'independentisme, de tenir sentit de país i defensar institucions com ara la de la presidència de la Generalitat", va defensar Batet.

El grup parlamentari de JxCat va traslladar també tot el seu suport a Torra i va reivindicar la seva legitimitat com a president de la Generalitat després de la decisió de la JEC d'inhabilitar-lo. Després d'una reunió del grup ahir al matí i abans del ple, Batet va defensar que la cambra "no pot reconèixer, en cap cas, que s'alteri la composició del Parlament i la presidència de la Generalitat. És una qüestió de dignitat i sobirania". És el moment, va insistir Batet, "de refermar la dignitat de la presidència de la Generalitat, com a màxima institució del país". ■

LI PRESENTEM LA CADIRA PUJAESCALES **FLOW2**

Més info a
www.farre.es

**IDEAL PER A ESCALES CORBES.
INSTAL·LACIÓ RÀPIDA SENSE OBRES.**

- Va a l'escala, no a la paret.
- Incorpora ASL, tecnologia avançada de gir i anivellació.
- Cadira i braços de plegat fàcil.
- Arrencada i parada suau.

Farré
accessibilitat

Tel. 609 314 500
www.farre.es - farre@farre.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez ofereix reinici i admet el dolor de la presó

■ Convida Catalunya a “recomençar” i és empàtic per primera vegada amb “tant de dolor” causat pels tribunals ■ Lloa ERC per haver trencat els blocs i situa JxCat en el “com pitjor, millor”, amb Vox ■ Iglesias fa el reconeixement a presos i exiliats

David Portabella
MADRID

Circula una llegenda per Madrid que relata que és impossible donar la mà dues vegades al mateix Pedro Sánchez per culpa de la capacitat de reinvençió del polític socialista, que practica la gimnàstica de la resistència. “És l'onzena versió de Pedro Sánchez”, retratava ahir Gabriel Rufián (ERC). “El Sánchez dels mil rostres”, descrivia Laura Borràs (JxCat). I el mateix Pedro Sánchez que venia a ser investit el 2016 de bracet amb Ciutadans i que el juliol del 2019 hi va acudir amb recels sobre Podem hi va tornar ahir per tercer cop – i de nou en any bixest – per convidar Catalunya a un reinici compartit: “Recomencem.” Després de la primera mostra d'empatia amb els presos i amb “tant de dolor” causat per la via judicial, Sánchez va apostar per posar el comptador a zero. Va reconèixer el “sentiment de greuge” dels catalans respecte a institucions estatals i va oferir el retorn a la política tot agraint a ERC que trenqui els dos blocs. “No podem assumir la ferida territorial com una malaltia crònica”, va dir tot desafiant la “conllevaria” d'Ortega y Gasset.

En un dels discursos més difícils de Sánchez, perquè lluitava contra les seves paraules del passat, però també en un camp miniat el dia anterior per la Junta Electoral Central, el president en funcions i candidat va defensar sense reserves l'acord amb ERC sobre la taula de governs enmig d'un clam contra l'anti-Espanya per part del PP i de Vox que va retornar el Congrés als anys trenta tot i inaugurar el 2020. “Els enemics del diàleg estan molt actius els últims dies”, alertava Sánchez assenyalant una JEC i una fiscalia que no controla tot i ser a La Moncloa des del juny del 2018. En la primera rèplica que va tenir, el líder del PP, Pablo Casado, va amenaçar Sánchez que el perseguirà a ell com ja ha fet amb Quim Torra si no aplica el 155 per deposar el president inhabilitat per la JEC. “No hi haurà recurs que no utilitzem”, avisava el líder del PP. El líder de Vox, Santiago Abascal, apujava l'aposta: “Torra ha de ser detingut.”

Fer un ‘reset’ col·lectiu
A més de convidar a fer un reset col·lectiu en les relacions Catalunya-Estat, Sánchez, que el 21 de maig va escoltar al seu escó un “hem de parlar”

d'Oriol Junqueras que venia a donar-li la mà vingut des del penal de Soto del Real, va exhibir la primera mostra d'empatia amb el que és el dia a dia en una cel·la. “Tant de dolor”, va dir. “Quan, des de la dreta, el PP i Vox diuen que negoci la investidura amb un pres, Junqueras, sense voler-ho el que diuen és l'obvietat que és conseqüència que la deriva judicial faci impossible la política”, va raonar sense por ara d'etiquetar com a possible interlocutor i pel seu nom un condemnat per sedició a 13 anys de presó. “És una crisi heretada”, rebla.

Casado promet que perseguirà Sánchez si cal, com ha fet amb Torra

Qui va fer el més sentit reconeixement “a la presó i a l'exili”, no obstant això, va ser el futur vicepresident, Pablo Iglesias, que va reconèixer que ha parlat amb els condemnats i amb els que viuen a l'exili i en pot lloar les conviccions democràtiques. I els escòs del PP, Vox i Cs van fer contorsions per l'agenda de contactes que té qui serà el vicepresident se-

gon del govern espanyol. I això que Iglesias deixava clar quin és el seu desig amb els independentistes catalans: “M'encantaria convèncer-los mitjançant el diàleg perquè deixin de ser independentistes i construïm junts un país divers en què conviuen diferents sentiments nacionals. Però no soc ingenu, sé que continuaran sent independentistes. I això és legítim en democràcia, però crec que hi ha valors que ens uneixen.”

Constitució i Espanya
Desplegada la seva part de la coreografia perquè ERC s'abstingui, Sánchez va anar més enllà de l'acord i ahir sí que va citar el “marc constitucional” com a sostre del que podrà ser acordat en la taula de negociació entre els dos governs. L'èxit de l'entesa, de fet, havia estat eliminar la Constitució com a paraula i apostar perquè la taula actuï “sense més límits que el respecte als instruments i als principis que regeixen l'ordenament jurídic democràtic”. L'al·lusió a la Constitució era explotada aviat per dirigents de JxCat, que van burxar la ferida de Rufián i els seus per afermar el seu no. “Sánchez ha fet una modificació *in voce*

Pedro Sánchez, en una de les intervencions d'ahir al Congrés ■ EFE

i ha passat a dir «marc constitucional», que és el que genera presó i exili. Té una via fàcil de desjudicialitzar: retiri tots els recursos del PSOE”, li va proposar Laura Borràs. “Tot el meu respecte a l'espai convergent i al seu debat intern”, etzibava Rufián per tornar el dard a JxCat. “Si no hi ha mesa, no hi ha legislatura”, reafirmava l'heureu de Joan Tardà. Per a la desesperació de les tres dretes, Sánchez va haver de precisar que ahir no es vivia l'origen d'una

escissió. “Ningú no trencarà Espanya i ningú no trencarà la Constitució. Aquí el que es trencarà és el bloqueig al govern progressista”, va proclamar Sánchez des de la tribuna d'oradors. I que ell pensa en una reforma de l'Estatut com a objecte de consulta ho va evidenciar ometent la dada del 80% de catalans que volen decidir i triant la dada del CEO que invoca que “un 71,9% estan a favor de més autogovern i que la independència té el rebuig del

Les frases

“Tornem a la política i permetem, així, deixar enrere la via judicial que tant de dolor i tanta fractura ha causat en bona part de la ciutadania”

“El PP i Vox diuen que negoci amb un pres, Junqueras, i sense voler diuen l'obvietat que és conseqüència que la deriva judicial faci impossible la política”

“És evident que al nostre país no existeix una única manera de viure o de sentir la identitat nacional”
Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“M'agradaria, amb el diàleg, convèncer-los que deixin de ser independentistes, però no soc ingenu”
Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

“Ni es pot imposar la república amb el 50% en contra ni l'autonomia amb el 50% en contra”
Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“Ha modificat ‘in voce’ l'acord per dir «marc constitucional», que és el que genera presó i exili”
Laura Borràs
PORTAVEU DE JXCAT AL CONGRÉS

48%". "Jo vull votar un acord i no una fractura", subratllava.

Sentir la identitat nacional

En un calculat joc de no fer enfadar ERC i alhora no ser vist com un president a les mans dels republicans, el president i líder del PSOE va obrir el marc mental de com es pot viure a la pell de brau: "És evident que al nostre país no hi ha una única manera de viure o de sentir la identitat nacional. I és també evident que els sentiments no es poden im-

posar per la força."

A la idea de no imposar, s'hi va afegir Rufián, però en les dues direccions del pont aeri. "Ni es pot imposar una república amb el 50% en contra ni es pot imposar una autonomia amb el 50% en contra. Vam dir que faríem seure el govern d'Espanya a la taula de diàleg i és el que hem fet", va entonar el portaveu d'ERC amb veu desafadora. Un to que va viure el sostre de l'in crescendo amb un "Visca els Països Catalans i Gora Euskadi askatuta!".

El que Sánchez va voler deixar clar és la distinció entre ERC i JxCat, que, tot i que haurien de compartir la taula de governs amb ell, no són enquadrats en el mateix racó. Als de Laura Borràs, els relega al bloc del "com pitjor, millor", amb el PP, Vox, Cs i la CUP, pel fet de prémer el botó del no, encara que per uns motius antitètics. "No entenc que voti amb la ultradreta", va etzibar Sánchez. I va fer notar a Borràs que si un pressupost català per fi ha pogut ser

aprovat a Catalunya –encara que no ha arribat ni al Parlament– després de successives pròrrogues ha estat pel suport d'un partit "no independentista" com és En Comú Podem gràcies a haver "trenat la dinàmica de blocs".

Pugna Casado-Abascal

Amb una ultradreta que ja gosa mirar de tu a tu el PP, Casado va sortir a la pista amb un discurs sever que va qüestionar el mateix Estatut i la bilateralitat. "Ha dormit bé després de l'espectacle dels seus socis ahir a la nit, amb retirada de la bandera espanyola a la Generalitat inclosa?", li va llançar d'entrada. "Parafrasejo Vargas Llosa amb el Perú: ¿Cuándo se jodió el socialismo constitucional?", va insistir tot versionant la primera pàgina de *Conversación en La Catedral*. Per Casado, el procés es moria amb les condemnes als tribunals i Sánchez "l'ha ressuscitat" amb el seu acord amb ERC. "Això no és un conflicte polític, sinó legal. No és un conflicte territorial,

sinó moral. El problema d'Espanya no és que hi falti democràcia, és que vostè negocia amb els que atempten contra la democràcia", va arribar a dir el president del PP.

Quan va arribar el torn de Vox, Abascal va apujar el llistó fins a denunciar una "traïció nadalenca". "Torra ha de ser detingut, però a Espanya no hi ha llei per les necessitats de la

Sánchez recorda que Extremadura té bilateralitat amb Portugal

investidura de Sánchez. Hem vist un actor amb corbata morada que podria haver vingut igualment amb el llaç groc a la solapa", va carregar Abascal.

Davant la impugnació dels mateixos estatuts, Sánchez va recitar onze textos autonòmics que preveuen bilateralitat i va fer un descobriment a la dreta i a la ultradreta: l'Estatut d'Extremadura re-

cull la bilateralitat amb un país estranger fins i tot: amb Portugal.

Arrimadas i el 'tamayazo'

Per part de Ciutadans, Inés Arrimadas va sorprendre amb una crida sibil·lina a revalidar un "tamayazo" i va instar algun diputat socialista a votar en contra de Sánchez. I ho va fer utilitzant com a exemple la canària Ana Oramas, que a última hora va canviar l'abstenció pel no. "No hi ha ni un sol valent en tot el banc del PSOE que pugui canviar el vot com Oramas? Ni un?", deia Arrimadas per provocar els socialistes. Però el minut i resultat és que Sánchez seria investit dimarts amb 167 vots a favor –el PSOE (120), Podem (35), el PNB (6), Més País (2), Compromís (1), Nova Canàries (1), Terol Existeix (1) i el BNG (1)– i 165 vots en contra –el PP (89), Vox (52), Ciutadans (10), JxCat (8), la CUP (2), Navarra Suma (2) i el PRC (1) i CC– i 18 abstencions –ERC (13) i EH Bildu (5). ■

“Això no és un conflicte polític, sinó legal. No és un conflicte territorial, sinó moral”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Torra ha de ser detingut. Sánchez és un actor amb corbata morada que podria venir amb llaç groc”

Santiago Abascal
PRESIDENT DE VOX

“No hi ha ni un sol valent en tot el banc del PSOE que pugui canviar el vot com Oramas? Ni un?”

Inés Arrimadas
PORTAVEU DE CS AL CONGRÉS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ctrl+Alt+Supr

TESI • Sánchez entona un “recomencem” com si fos davant un ordinador penjat en la pàgina judicial **MOFA** • “Si amb el 2019 acaba la moderació toca afaitar-se de nou”, etziba a Casado **FERIT** El debutant Tomás Guitarte descobreix que Terol Existeix és ja part de l’anti-Espanya com l’independentisme, però es rebel·la i posa l’hemicicle en peu encarant-se a la dreta pels atacs

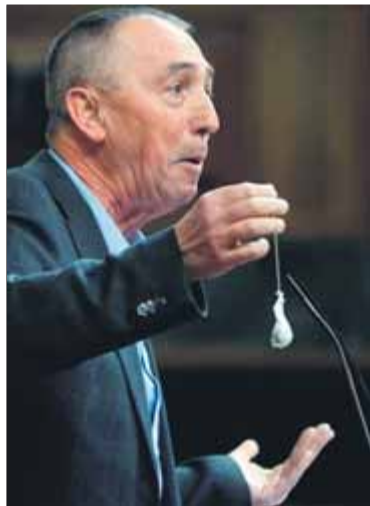
David Portabella
MADRID

Convocar una investidura en vigílies del dia de Reis ha alterat agendes a Madrid per fer posar en funcionament el Congrés en dissabte i diumenge, així que, quan Meritxell Batet va voler iniciar el debat i va veure que Cayetana Álvarez de Toledo li demanava la paraula, el famós “no te lo perdonaré jamás, Manuela Carmena” va sobrevolar l’hemicicle en l’inici del 2020 com si fos un *revival* d’aquell 2016 també bixest.

El que va fer alçar de l’escó ahir Álvarez de Toledo no era un clam contra el vestuari de Melchor, Gaspar i Baltasar al seu pas per la Castellana, sinó exigir que es donés lectura a l’acord del PSOE, el PSC i ERC que ha publicat la premsa i que es pot trobar a internet amb un clic. “És d’absoluta pertinència per al debat”, va defensar la portaveu del PP, com si fos un paper ocult en una caixa forta de la qual ella no té la clau. “El text al

Cuevillas acata “amb permís de la JEC” i Álvarez de Toledo no pot fer llegir l’acord

qual fa esment és conegut públicament per tothom i, per tant, no procedeix la seva lectura”, va tallar en sec Batet. Álvarez de Toledo ja no va perdre en tot el dia el rictus de desencís i encara més tenint en compte que un minut abans el diputat de JxCat Jaume Alonso-Cuevillas, absent el 3 de desembre en el ple de constitució de les Corts, es va regalar un acatament de la Constitució personalitzat i amb llicència. “Amb la vènia, presidenta, i amb permís de la Junta Electoral Central. Perquè aquesta cambra pugui seguir vetllant com fins ara per la conciliació familiar. En defensa dels drets fonamentals, i entre ells, el dret a decidir de tots els pobles, i de conformitat amb el diu l’article 20.1.3: prometo”, va recitar Alonso-Cuevillas. I al PP ningú no va entendre que Batet deixés jugar a un de JxCat i a ells, no.

Pablo Casado a la bancada del PP. A baix, Joan Baldoví recomanant til·la, i Adriana Lastra i Tomás Guitarte ■ EFE

Com si sospités que Espanya és un ordinador que viu penjat a la pàgina judicial, Sánchez va pujar a la tribuna disposat a prémer alhora les tres tecles de Ctrl+Alt+Supr i fer un *reset* de la vida política espanyola. A més d’oferir-se com a president de tots i presentar ja sense insomnis el vicepresident Pablo Iglesias, Sánchez va viure un fervor inèdit: l’aplaudien els d’Unides Podem que anhelaven ser ministres amb virulència equiparable a aquella amb què era aplaudit pels actuals ministres socialistes que aspiren a repetir fins al punt d’encreuar els dits per no rebre una trucada el dia de Reis amb carbó en forma de “gràcies pels serveis prestats” acompanyat de l’entrega de la cartera ministerial. “Sí que es pot! En-

davant, president!”, va dedicar Iglesias a Sánchez des de la tribuna abans de fondre’s en una abraçada. Sánchez també va conquistar l’aplaudiment de Gabriel Rufián amb l’anunci de fer el 31 d’octubre el dia de record de les víctimes del franquisme.

Aferrat al Ctrl+Alt+Supr com a fórmula del “recomencem”, Sánchez no podia entendre que el 2020 li hagi portat a Pablo Casado més escorat a la dreta. “Si amb el 2019 acaba la moderació, toca afaitar-se de nou”, va etzibar Sánchez al president del PP, fent mofa de la barba retallada a inspiració de la de rei Felip VI que llueix des de l’agost. Però a Casado no li molesta que Sánchez s’afaiti, sinó que pugui aferrat als papers per llegir-los. “No sé qui li escriu les rèpliques,

espero que no sigui qui li escriu els llibres”, va disparar Casado. La mofa sobre Irene Lozano va ser el més transversal i va entusiasmar la sala des d’alguns escó del PSOE fins al PP i a Cs, passant pels independentistes, perquè l’exdiputada d’UPyD uneix més Espanya des de l’antipatia que desperta que des d’Espanya Global. Entre la burla de com escriu i que Sánchez prometia combatre les *fake news*, el que Irene Lozano espera dels Reis no és un ministeri sinó el regal de veure actualitzat el seu perfil de LinkedIn.

Per més *reset* que oferís, aviat Sánchez va comprendre que a Espanya no es respecta ni els difunts si se’n pot treure un rèdit polític i Casado obria el joc citant víctimes socialistes

d’ETA per denunciar que ara es pacti “amb els que justifiquen aquests assassinats”. Quan Sánchez va recordar que amb José Luis Rodríguez Zapatero i Alfredo Pérez Rubalcaba –es va oblidar de Jesús Eguiguren– es va posar fi a ETA. “Els tens allà! Això és ETA i estàs pactant amb ells!”, va cridar aleshores Teresa Jiménez Becerril –germana d’Alberto, assassinat per ETA el 1998– fins a aturar la sessió i ser ovacionada pels seus.

Que el *reset* Vox l’entén com un reinici del anys trenta ho va evidenciar Santiago Abascal en el primer minut. “Si triomfen les dretes haurem d’anar a la guerra civil, deia Largo Caballero”, “Stalin va arribar a demanar moderació a Largo Caballero”, “Presumeix de les amenaces de mort que Pablo Iglesias Posse va fer a Antonio Maura el 1910 en aquest Congrés?”, repetia Abascal, provocant que diputats que es retrobaven des de l’any nou no sabessin si desitjar-se un feliç 2020 o un feliç 1934.

Qui va fer un *reset* va ser el debutant Tomás Guitarte, de Terol Existeix, que de despertar la simpatia del nouvingut des de l’Espanya buida ha ingressat amb honors en l’anti-Espanya que integren des de Sánchez fins a Rufián i va ser ferotgement atacat per Abascal a la tribuna i insultat i vexat amb pintades al seu Terol d’origen. “Denuncio aquí que estem sent sotmesos a una pressió tremenda des de mitjans i xarxes socials i avui m’han omplert de pintades el meu poble, Exigim un respecte per la gent de Terol. El nostre futur el decidirem nosaltres”, es va rebel·lar, fent posar dempeus tots els diputats de l’esquerra. “Hi ha gent a qui agrada l’olor de napalm al matí. Contra el napalm, tinc una solució”, sortia al pas Joan Baldoví (Compromís), posant-se la mà la butxaca fins a treure’n una bossa de til·la. “per exhibir-la a l’hemicicle com si fos una joia. “La til·la és molt barata. Ahir vaig comprar-ne 50 bosses per un euro. Apliquen-se-la!”, va animar les dretes. En veure la mofa dels d’Abascal i Casado amb la til·la, Sánchez no va tenir clar si el *reset* serà un reinici o no, però l’única cosa segura és que l’haurà de fer amb el so ambient d’*Apocalypse Now*. ■